

Mūsu

draudzē

Janvāris, 2024 Nr. 1 (128)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

★ **Redakcijas sleja “Nāc, Miera Karaliene, mūs aizstāvi savās lūgšanās, glāb mūs, glāb, mēs tevi lūdzam!”**

★ Mani mīļotie mazā Lielvārdes ganāmpulka uzticīgie draugi un mūsu avīzītes lasītāji — esiet visi mīļi sveicināti ar Kristus dzimšanas laika kristīgo sveicienu: *Kristus ir piedzimis (un parādījis tautām)!*

★ 31.12. noslēdzas civilais 2023. gads, kad mēs, pateicības jūtu pamudināti, nākam mūsu dievnamos pateikties par nodzīvoto vēl vienu Dieva žēlastības gadu. Šogad Vecgada dienā Baznīca svin Svētās Ģimenes svētkus, kuros mūsu draudzē jau par skaistu ieradumu kļuva laulāto pāru Laulības solījumu ikgadēja atjaunošana altāra priekšā. Pa šiem 10 maniem kalpošanas gadiem Lielvārdes draudzē laulāto pāru skaits un kontingents ir ļoti mainījies no daudziem pāriem uz dažiem — vairāki jau ir pavadījuši mūžībā savu otro pusīti, citi pārcēlušies uz dzīvi citur, daži ir šķīrušies vai arī atstājuši mūsu draudzi. Diemžēl mēs nevaram lepoties ar jaunu ģimeņu pieaugumu mūsu draudzē, kuras varētu aktīvi iesaistīties tās aktivitātēs. Taču man ir liels prieks arī par tām dažām ģimenēm, kuras ir mūsu draudzes liels atbalsts. Lūgsimies, lai mūsu draudzē nāktu klāt jaunas ģimenes un ar prieku darbotos draudzes dzīvē.

★ Kāds ir bijis šis aizvadītais 2023. gads? Noteikti visi to raksturotu kā ļoti smagu un nemierīgu gadu pasaules arēnā, kur blakus pilnā sparā esošajam Ukrainas karam, kas ilgst jau gandrīz 2 gadus, 7.10. Izraēlā izcēlās jauns asiņains karš starp palestīniešu teroristiem un ebrejiem, kura izraisīšanā ļoti aktīvi piedalījās Krievijas dēmoniskā valdība. Visa pasaule ir nopietni satraukta, vai šie kari neizraisīs pasaules mēroga nemierus un bruņotas sacelšanās, jo tagad labi atklājas panorāma par musulmāņu invāziju Eiropā un viņu nemieriem, atbalstot savējos Gazas sektorā. Kā redzam, turpinās šis izsenais naida un neiecietības karš starp musulmāņiem un ebrejiem Svētajā Zemē, kas vēsturiski ir bijušas tautas ar radniecisku izcelsmi. Un šie kari turpināsies tik ilgi, kamēr abas šīs lielās monoteistiskās reliģijas nepieņems Miera Ķēniņu—Jēzu Kristu, savu īsto Mesiju un Glābēju kā vienīgo Kungu. Pirms diviem gadu tūkstošiem Pestītājs atnāca kā miera un samierināšanas Dievs, kļūdamas par kalpu, lai mūs samierinātu ar savu Radītāju un Tēvu, kurš sūtīja nāvē savu viendzimušo Dēlu aiz bezgalīgās mīlestības uz mums, grēcīgo cilvēci.

★ Diemžēl šodien Jēzu sāpina ne tikai viņa tautieši un musulmāņi, bet arī viņa sekotāji, kuri sevi dēvē par kristiešiem, taču patiesībā arvien vairāk attālinās no Kristus un Viņa dibinātās Baznīcas mācības. Šī gada beigās Vatikāns mums “uzdāvināja” vienu negaidītu dāvanu, kas uzspridzināja daudzu kristiešu un pat neticīgo uzticību katoliskajai Baznīcai, publicējot Ticības mācības dikastērija izdoto deklarāciju “*Fiducia supplicans*” (*Lūdzoša palāvība*). Diemžēl šis dokuments bez kārtīga un pareiza tā skaidrojuma ļoti daudzos cilvēkos ir radījis sašutumu, pārpratumus un pat ieļauojumus, ja neteikt šķelšanos un atkrišanu no katoliskās Baznīcas. Ne bez upuriem tas ir arī mūsu draudzē, kur jau kāda zināma no mūsu draudzes aizgājuši persona ir apliecinājusī, ka tā vairs pat uz Ogrī nebraukšot, bet lūgsies savās mājās pie savas svētbildes, ja jau Baznīca tagad svētīšot viendzimuma pārus, kas latviešu protestantu aprindās tiek izprasts kā laulība, jo viņiem Laulība tiek “svētīta”, par cik tā priekš viņiem nav sakraments kā pie katoļticīgajiem un pareizticīgajiem. Latvijas masmediji labprāt izmantoja šo dokumentu, lai mazinātu vēlmi tautā parakstīties pret valdības paredzēto partnerattiecību likuma pieņemšanu, kura nākamais solis būs viendzimuma laulību legalizācija Latvijā. Un daļēji šis nodoms ir jau labi izdevies, jo uz 26.12.2023. pret šo partnerības likumu ir savākti Latvijā tikai 16203 paraksti no 155000 vajadzīgajiem, lai sarīkotu tautas referendumu šajā jautājumā. Aicinu visus neignorēt šo svarīgo mūsu tautas nākotnes problēmu un pasteigties parakstīties Lielvārdes kultūras namā līdz 5.01. pret minētā likuma legalizāciju, par ko varētu spriest potenciālajā tautas referendumā. Valdība speciāli ir ļoti ierobežojusi parakstu vākšanu īsajā intensīvo svētku laikā, lai tikai netiktu savākts vajadzīgais milzīgais parakstu skaits. Bet tiem, kuri grib pareizi saprast Vatikāna izdoto dokumentu bez milzīgiem pārpratumiem, iesaku apmeklēt Vatikāna mājas lapā doto īso skaidrojumu latviski par šī dokumenta jēgu, kur ir skaidri deklarēts, ka domātā svētība absolūti nav laulība starp viendzimuma personām, bet tikai privāta spontāna lūgšana par šo personu atgriešanos uz pareizā ticības un morāles ceļa, nesvētījot viņu grēcīgo dzīves veidu, kāds ir arī šķirtajiem pāriem, kuri dzīvo ārļaulībā, bet lūdz svētību, ar cerību reiz sakārtot savas attiecības.

★ (<https://www.vaticannews.va/lv/vatikans/news/2023-12/deklaracija-fiducia-supplicans-par-svetibu-pastoralo-nozimi.html>)

Dārgie draugi! 2023. gads ir bijis nemiera gads pasaulē. Gada nogalē daudzi sāka atkal slimot ar Covidu un gripu, arī mūsu draudzē. Taču 1.01. ir ne tikai Jaungada diena un obligāti svinamie Dieva Mātes svētki katoliskajā Baznīcā, bet ir arī pasaules Miera diena, ko svin kopš 1968. gada. Lūgsim Jaunavu Mariju — Miera Karalieni par mieru pasaulē, lai Jaundzimušais Miera Princis dāvētu pasaulei šajā tik trausmainajā laikā miera dāvanu, ko esam pazaudējuši. Miers ir iespējams, ja tautu valdnieki pieņems Kristus piedāvāto miera formulu, ko Viņš piedāvāja cilvēcei pirms 2000 gadu: “Savu mieru es jums dodu; ne tā, kā pasaule dod, es jums dodu, lai jūsu sirdis neuztraucas un nebīstas.” (Jņ 14,27) Ar pašlāgību iesim kopā ar Trijiem Austrumu gudrajiem pie Kristus 6.01. un katrā svētdienā un svētkos, lai mēs ieraudzītu savu ticības zvaigzni mūsu tumšajās šaubu un bezcerības debesīs. Nāksim un pielūgsim Jēzu mūsu mājīgajā un siltajā dievnamā, piedalīsimies no sirds visos mūsu draudzes dievkalpojumos un pasākumos, veidosim kopā mūsu draudzi un to stiprināsim, nevis šķelsim ar nesaskaņām, aprunāšanu un gaudošanu, cik viss te ir slikti, un ka draudzes te jau sen nav... Jūs esat šī draudze un paši veidojat to tādu, kāda tā ir reāli. Novēlu Jaunajā gadā mums visiem stiprāku veselību, vēl stiprāku mīlestību vienam pret otru un savu draudzi, lai mēs atjaunotos Svētajā Garā un būtu priecīgi un draudzīgi. Mierpilnu un Dieva Bērniņa svētītu Jauno 2024. gadu visiem slimajiem, vecajiem, vientuļajiem un pansionātos mītošajiem cilvēciņiem, arī bērniem bārenišiem! Dievs jūs visus ļoti mīl! Jūs mīlošais gans: *prāvests Andris Solims*

Laimīgu Jauno gadu, skaistā, skanīgā Lielvārdes draudze!

Lai jaunais 2024. gads mums visiem nes ilgi gaidīto mieru! Lai spējām ne tikai saglabāt, bet arī stiprināt mūsu attiecības ar Dievu, Baznīcu un draudzi! Lai spējām rast līdzsvaru ikdienas un garīgajā dzīvē!

Baznīca ir nosvinējusi skaistos Kristus Dzimšanas svētkus, un turpmāk mūs sagaida ne mazums citu saviļņojošu notikumu un svinību. Baznīca rotājas un svin sava kalendāra svētkus, un, ja vien cilvēks spēj atvērt sirdi un tajā ielaist Dieva mīlestību, katri no šiem svētkiem kļūst par neaizmirstamu piedzīvojumu. Spēja būt vienotiem, dalīties mīlestībā, kaut pāris stundas. Draudzes vienotībā ir ārkārtīgi liels spēks un potenciāls. Cik pamācoši šajos grūtajos, spriedzes pilnajos laikos ir kļuvuši priesteru sprediķi, cik daudz vērtīga mēs spējām iegūt katrā svētajā Misē. Cilvēks nav vientuļa sala, mums nepieciešama savstarpējā komunikācija, mīlestības apmaiņa, sarunas, smaids, atbalsts. Un, ja vien mēs paši spējām un vēlamies līdzdarboties, tas viss atrodams mūsu draudzēs ikdienā, katrā svētajā Misē.

Leposimies ar savām draudzēm, ar savu ticību. Nekautrēsīsimies no savas Baznīcas, lai cilvēki uzzin, ka esam kristieši, katoļticīgie, ka esam sabiedrības daļa, ar kuru jāreķinās. Lai arvien vairāk mūsu līdzcilvēku iepazīst Dievu no mūsu stāstiem,

fotogrāfijām, publikācijām soticīklos. Atbalstīsim mūsu brīnišķīgos priesterus. Mudināsim mūsu jaunatni apmeklēt Dievnamu. Būsim piemērs saviem bērniem. Miers, mīlestība, atbalsts, sapratne, kopīgas intereses, līdzīga izpratne par lietām, par procesiem sabiedrībā, tas viss ir mūsu draudzēs. Fantastiski saviļņojoši vērot jaunos pārus, kuri deg mīlestībā viens pret otru un Baznīcu, mūsu draudžu nākotne. Cik ārkārtīgi svarīgi viņus šajā dzīves posmā iedrošināt, ļaut viņiem uzņemties arvien jaunus pienākumus, atbalstīt. Mums derētu atcerēties savas pirmās gaitas garīgajā dzīvē, šo milzīgo degsmi, Dieva iepazīšanu, pirmos kritienus, varbūt atsvešināšanos un atgriešanos, lai paliktu Kristus mīlestībā. Atcerēties cilvēkus, draudzes locekļus, kas arvien mūs atbalstījuši un nav ļāvuši pārraut kaut arī brīžiem tik ļoti smalko ticības stīdziņu. Kristus mūs gaida, un, pat ja mūsu sirdis ir kaut mazākā dzirkstelīte, viņš no jauna spēj mūs iedegt savā mīlestībā. Tik svarīgi svinēt svētkus! Dievnami rotājas, draudze apvienojas, gaisā virmo mīlestība. Istenībā jau pats svētku gaidīšanas un sagatavošanas process ir ļoti interesants. Tā ir iespēja līdzdarboties, apmainīties idejām, šajā procesā atklājas draudzes locekļu potenciāls. Tā ir iespēja sevī atklāt kādu jaunu talantu, vai ieraudzīt līdzcilvēkā ko tādu, par ko par nenojautām. Draudze ir kā ģimene. Baznīca nekad neatgrūž, nekad nepamet krīzes brīžos vai kritienos. Ja ir šaubas vai nemiers, priesteri spēj izskaidrot pat vissarežģītākās lietas. Baznīca ir mīlestība, miers, pieņemšana.

Mīlēsim, cienīsim, atbalstīsim, stiprināsim savu Kristus ģimeni. Aizstāvēsim to pret ārējiem faktoriem, klačām, meliem, dezinformācijas. Mūsu ir daudz, mēs esam vienoti ticībā. Paliksim arī nākamgad vienoti Kristus mīlestībā.

Mīļš sveiciens no Olaines! Mīlestības piepildītu 2024. gadu!
Rita+Jānis Ķepuri

Pēdas sniegā

Ziemas diena saules gaismā mirdz visā savā krāšņumā; ābeles baltas un mirdzošas. Sniegs to zaros dzirksteļo vissmalkāko briljantu spožumā, bet zeme aplāta ar viskrāšņāko paklāju, tik baltu un spodu, ka acis žilbst.

Tomēr mirdzošajā baltumā pavīd pa kādai ēnai. Tās ir pēdas; lūk, tur nācis mājās runcis, pa sniegu vilkdams savu apaļo, labi barotam māju kaķim piederīgo vēderu. Mazliet tālāk – divas pēdas priekšā, divas sānos - zaķis lēkšojis pa sniegaino klajumu, lai pagrauztu plūmes zariņu, bet tur jau stirnu bariņš čakli kārpījies zem ābelītes, lai sameklētu sasalušos ābolīšus. Tām īpaši garšo mazliet jau ierūgušie, kad buciņam tie jau mazliet sakāpuši galvā, šis sit kājiņu pret zemi un dveš: “Es no vilka nebaidos!”

Nav jau arī jābaidās, jo vilki paši baidās nākt cilvēku “midzeņu” tuvumā. Bērnbā esmu dzirdējusi stāstu par zemnieku, kurš vēlā ziemas naktī bija apmeklējis sirsniņmājiņu, bet tanī pašā laikā kāds vilks bija sadomājis apciemot zemnieka kūti. Tā nu zemnieks iznācis no mājiņas un uz taciņas sastapies ar vilku vaigu vaigā un purnu purnā. Vai zināt, kas notika – vilks no izbailēm nokrita turpat uz taciņas

beigts - aiz bailēm sirds bija plīsumi.
Bet nu atpakaļ mūsmājās, kur zem putnu barotavas tik daudz mazu mazītiņu kājiņu pēdiņu, bet pie pagraba redz pat āpša nagaino ķepu nospiedumus, laikam jau nācis kaķu barību meklēt.

Īsa ir ziemas diena. Saule jau turpat virs mežu galotnēm, bet baltajā sniegā paliek sārti saulstaru gaismas lāsumi.

Visi atstāj pēdas šinī pasaulē; dzīvnieki - savas nagainās un spalvainās, vējš - mākoņu gubas gaisā jaukdams un zarus lauздams, laiks - mūsu sejās un māju drupās, bet visvairāk zemi ir piepēdojis cilvēks, visur atstādams savus atkritumus, ar kādiem gandrīz jau nosmacējis māmuļu Zemi. Mēs esam dažādi; vieni tīra, savāc citu atstātos grūžus, citi ar baudu nomet savu iztukšoto pudeli pie svešām mājām.

Mūsu dvēseles – tās arī ir kā balts sniega klajums, pilns svešu pēdu nospiedumu. Katra sastapšanās, katrs pateiktais vārds, acu skatiens atstāj savas pēdas. Ir cilvēki, kas izlācojas pa cita dvēseli kā ar smagiem, netīriem zābakiem; šķiet jauka, smalka, viegla būtne, tu ielaid to savā dvēselē, bet pēc laika jūti, cik smagi kļūst pēc katras sarunas ar šo cilvēku, vēl pēc laika atklāj smalkās būtnes patiesos nolūkus un jūti, ka dvēselē sakrājušies netīru dražu kaudze, ko tikai laiks spēj iztīrīt. Tomēr, nav ļaunuma bez labuma! Nākamreiz divreiz padomāsi, ko uzskatīt par draugu.

Iet gadi, to gaita paliek mūsu atmiņās. Esam visur atstājuši savu pēdu nospiedumus; bērniņas zaļajās pļavās, jūrmalas smiltīs, bet bērzi skolas ceļa alejas malā vēl glabā bijušo skolas bērnu roku pieskārienus. Nekas nepazūd nebūtībā - viss, ko esam darījuši, runājuši, domājuši, ir palicis mūsu sirdīs.

Viss, arī ticība Dievam, kas vienreiz iesēta bērna sirdī, agri vai vēlu atrod ceļu uz tā prātu. To esmu pieredzējusi, jo ticību manā sirdī iesēja vecmāmiņa jau agrā bērniībā. Atceros, kā es, piecgadīgs ķipars pieķēries vecmammai pie rokas, vasarā cilpoju uz Naujenes Romas katoļu baznīcu katru svētdienu, bet Ziemassvētkos ar ilgošanos gaidīju, kad vectēvs dalīs oblātes, kas man šķita pasaulē lielākais gardums. Kur vēl vecmāmiņas stāsti un skaistās svētbildes! Tas nekas, ka padomju laikos Dievs tika noliegts, es negāju baznīcā, bet ticības un dievbijības pēdas nekas nespēja izslaucīt no manas sirds.

Pašlaik pasaule trauksmaini viļņojas kā taifūna sabangots okeāns – divi ļoti nopietni kara perēkļi, kas draud aizdedzināt visu pasauli. To ēnā daudzi izslēguši Dievu no savas pasaules, ignorē lūgšanu, netic mūžīgai dzīvei, jaunieši, pat tie, kas audzināti kristietībā, atsakās doties uz baznīcu, pat katoļticīgajā Latgalē no skolām ir pazudušas ticības mācības stundas un krusta zīme. Bet tieši tagad ir tas laiks, kad pasaule ir bezdibeņa malā, kad visiem būtu jāatklāj sava aizmirstā ticība Jēzus mācībai un Dieva mīlestībai.

Dieva žēlastības spēks, lūgšanas spēks ir tas, kas dara brīnumus cilvēku sirdīs un visā pasaulē. Tā ir mūsu cerība. Paliksim pie tās!

Rita Bobkova

Kungs ir tuvu!

Kungs, es zinu, ka biju ļoti tālu no Tevis kā

apmaldījies mazs bērns. Biju nomaldījies, pamesta viena meža vidū. Paldies, Kungs, ka atradi mani. Devi savu žēlastību. Sameklēji man pajumti, sasildīji, pabaroji.

Tavs vārds mani izglāba un radīja vēlmi dzīvot. Tu nekad nepamet mani. Tava piedošana man deva spēku celties un meklēt dzīves jēgu. Es zinu, ka Tu vienmēr esi man līdzās.

Kungs, iemāci man nākamās soļos, kas man palīdz tikt ārā no šī tumšā meža. Ved mani pa dzīvības takām. Liec mani tik zemu, cik vien es varu noliekties. Esi šajās grūtībās kopā ar mani. Dod man iespēju Tevi sadzirdēt. Jo vairāk es mācos Dieva vārdu, jo vairāk esmu dziedināta.

Tava mīlestība mani stiprina un ļauj viegli pārvarēt dzīves grūtības. Tavs krusts mani padzirdina no jebkurām mokošām slāpēm. Tava dzīvā maize mani pabaro un dod spēkus rītdienai.

Kungs, dod man savu svētību, ja man jāceļas un jādodas ceļā. Māci mani, lai es varētu atrast tos vārdus un darbus, kas spētu uzrunāt tos, kuri ir tālu no Tevis. Piedod man neticību tajos brīžos, kad es padodos nespēkā. Es atzīstos cilvēciskajā vājumā un nolaidībā. Esi man gans, lai es kā nomaldījies avs atgrieztos Tavās ganību bagātajās pļavās. Lai Tavs vārds katrai dienai skanētu man ausīs kā maiga stabules skaņa, un es nepārstātu brīnīties par tās spēku un varenību!

Sarmīte Anna Zoltnere

Adventa laiks Nīcgales draudzē

Katrs ticīgais Adventa laiku mēģina piepildīt ar labiem darbiem, novērsties no vecā, egocentriskā dzīvesveida, atvērt savu sirdi lūgšanai, labestībai un mieram. Ziemassvētku laiku izmantojam, lai ne tikai paši pieaugtu ticībā, cerībā un mīlestībā, bet arī lai atvērtos tuvākmīlestības darbiem, kuri palīdzētu saskatīt Dieva radīto gaismu mūsu pašu un mūsu brāļu un māsu ceļā.

Šogad gribu dalīties ar, manuprāt, ļoti pozitīvu Nīcgales draudzes tradīciju, kuru iedibināja tā laika prāvests Juris Zarāns. Vēlāk šo pasākumu sāka organizēt lūgšanas gupas dalībnieki. Jau vairāk nekā desmit gadus Nīcgales draudzes rūķiem Dievs dāvā labu gribu apciemot kopienas seniorus, apskaut, samīlot, apsveikt. Dāvanu maiņā ir Ziemassvētku dziesma, bērnu darza bērnu gatavotās apsveikuma kartiņas, piparkūkas, mandarīni, saldie našķi un oblātes. Biežāk dziedamā bija Ziemassvētku gaidīšanas dziesma "Drīz jau pavisam drīz".

Gan dāvanu gatavošana, gan maršruta izveide, dalīšanās grupās jau sagādā lielu prieku, bet, atgriežoties mājās, pozitīvais lādiņš parasti paliek līdz nākošajiem Ziemassvētkiem. Seniori sagaida un pavada ar prieka asarām, viņi priecējās ne par dāvanām, bet par izradīto uzmanību. Mums ar Hubertu, arī mazdēlam Oliveram, vēl šobrīd ir siltas atmiņas par šo tradīciju, kaut arī jau trīs gadus esam prom no Nīcgales draudzes. Šogad labdarības pasākumā piedalījās kopā ar draudzes locekļiem arī prāvests Jānis Kolns.

Kungs, māci mūs sajūst un dalīties ar mīlestību un prieku Jaunajā gadā!

Antija Vēvere

**Janvāra mēneša dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu draudzē
Svētdienās:**

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas; **11:00** – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

1. janvārī – Vissvētākās Jaunavas Marijas Dieva Mātes svētkos: 17:00 – Lielvārdē: svinīgā sv. Mise.

04.01. — Mēneša pirmā ceturtdiena:

pl. **18:00** — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

05.01. — Mēneša pirmā piektdiena:

pl. **18:00** - sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums.

6. janvārī – Triju Kēniņu svētkos (Zvaigznes dienā): pl. **11:00** - svinīgā sv. Mise. Tiks pasvētīts krīts, vīraks, ūdens un dārglietas.

7. janvārī – Kristus Kristīšanas svētki:
Noslēdzas Kristus Piedzimšanas laiks.

18.-25.01. – Lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību pasaulē.

Katru dienu pēc sv. Mises tiks dziedātas Suplikācijas “Svētais Dievs!” un tiks dota svētība ar Vissvētāko Sakramentu.

20.01. – Ekumeniskais dievkalpojums
pl. **16:00** Lielvārdes Romas katoļu baznīcā.

Esiet visi mīļi gaidīti!!!

25.01. — sv. Pāvila atgriešanās svētki:
pl. **18:00** — sv. Mise.

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Leonoru Graubi (11.01.), mazo Andrīti Vingri ar piekto gadiņu (19.01.), Antoņinu Strucinsku (20.01.), Ināru Dzeni (26.01.), Aiju Upenieci (27.01.) u.c.

Lūdzam ziedot dievnama rēķinu apmaksai!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam

A. Solimam vai ieskaitīt kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

Sirsnīga pateicība:

Visiem draudzes aktīvistiem, kuri visa gada garumā uzticīgi pildīja savus kristieša pienākumus, atbalstot un uzturot draudzi ar savām lūgšanām, ziedojumiem, rakstiņiem avīzei un līdzdalību dievkalpojumos un draudzes aktivitātēs.

Sevišķa pateicība Ņinai Ratnieks, Čubatjuku, Vingru un Vēveru ģimenēm, Jānim Urtānam, ērgelniecei Evijai Persidskai, koristiem, ministrantiem, visiem dievnama uzkopējiem.

Lai Bērns Jēzus jūs visus dāsni atalgo par labiem darbiem un patriotismu uz savu draudzi un atjaunoto dievnamu!

Mēness sniega mākoņos

Ziemassvētkos

Sapņaini domīgs brien,

Pār pasauli Svētvakars -

Dūjas spārns maigs.

Debesu tumšzilā samtā

Zvaigznes čukst klusi -

Ieklausies, dzirdi - šai naktī

Dievs runā ar tavu sirdi.

Vēsts vienīgā patiesā

Sveces liesmā, kas zied -

Mans Dēls jūsu Glābējs,

Ja ticēsiet -

Bērna roka

Ļaunuma sārņus izskalos,

Mazgās jūs baltus

Mīlestības siltajā gaismā.

Rita Bobkova

Apsveicam!!!

Visus mūsu draudzes

lauļātos draugus ar

Laulības solījumu

atjaunošanu Sv. Ģimenes svētkos

31.12.2023.!!!

Lai spēks, veselība un labā griba turpināt atbalstīt viens otru ikdienas dzīves nastas nešanā!

Lai Sv. Ģimenes piemērs jūs stiprina un iedvesmo turpināt pašai dziedīgi kalpot draudzē! Paldies, ka jūs esat!

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris

Solims (mob.t.:29855768, e-pasts:

asolims@inbox.lv

www.lielvardnieki.lv

facebook.com/lielvardesbaznica